

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **S. S.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. listopadu 2018 č. j. OAM-313/LE-VL14-VL16-PS-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. ledna 2019 č. j. 18 A 51/2018 - 24,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. ledna 2019 č. j. 18 A 51/2018 - 24 **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný rozhodl o zajištění žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, na dobu do 28. února 2019.

[2] Žalobce podal jeden den před uplynutím zákonné lhůty proti rozhodnutí žalovaného blanketní žalobu spojenou se žádostí o ustanovení zástupce.

[3] Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobci usnesením ze dne 18. prosince 2018 č. j. 18 A 51/2018 - 18 ustanovil zástupcem Mgr. Ladislava Bártu, advokáta, jehož zároveň vyzval, aby ve lhůtě jednoho dne od nabytí právní moci tohoto

usnesení doplnil žalobu o tvrzené důvody nezákonnosti rozhodnutí o zajištění, žalobní petit, vyličení rozhodujících skutečností a označení důkazů.

[4] Zástupce stěžovatele doručil krajskému soudu doplnění žaloby dne 27. prosince 2018.

[5] Usnesením označeným v záhlaví krajský soud žalobu odmítl. Konstatoval, že usnesení s výzvou k doplnění žaloby nabylo právní moci dne 20. prosince 2018, kdy bylo doručeno žalobci, lhůta pro doplnění žalobních bodů tak uplynula dne 21. prosince 2018. Doplnění žaloby ze strany ustanoveného zástupce žalobce bylo podáno po uplynutí této lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout, a proto k němu nelze přihlížet.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[6] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti usnesení o odmítnutí žaloby včas kasační stížnost. Namítal, že držitel poštovní licence na doručenkou usnesení o ustanovení zástupce vyznačil zjevně nesprávné datum, které neodpovídá datu skutečného doručení tohoto usnesení stěžovateli. Usnesení bylo stěžovateli doručeno až dne 21. prosince 2018, nikoli 20. prosince 2018, a lhůta pro doplnění žaloby tak uplynula první následující pracovní den, tj. 27. prosince 2018. Pracovník informačního oddělení krajského soudu zástupci stěžovatele sdělil, že usnesení s výzvou k doplnění žaloby bylo vypraveno dne 20. prosince 2018 v 10:30, tudíž nemohlo být stěžovateli doručeno do Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty téhož dne v 12:00, jak je mylně uvedeno na doručence. Také z oficiálních informací České pošty plyne, že předmětná zásilka byla stěžovateli doručena až dne 21. prosince 2018. Stěžovatel proto Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby učinil dotaz na krajský soud ohledně přesného data vypravení zásilky s výzvou k doplnění žaloby a na Českou poštu ohledně data doručení předmětné zásilky.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jeho vlastní rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem a zohledňuje konstantní judikaturu. Žalovanému nepřísluší vyjadřovat se k námitkám stěžovatele. Nicméně ze skutečnosti, že dotčené usnesení krajského soudu bylo žalovanému i zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 19. prosince 2018, žalovaný usuzuje, že bylo téhož dne vypraveno a stěžovateli doručeno dne 20. prosince 2018. Žalovaný tudíž nesouhlasí s tvrzením stěžovatele o omylu poštovního doručovatele.

[8] Krajský soud na výzvu Nejvyššího správního soudu sdělil, že usnesení s výzvou k doplnění žaloby bylo předáno k poštovní přepravě dne 20. prosince 2018 v 14:21 hodin. Při rozhodování o odmítnutí žaloby vycházel krajský soud z údaje na doručence, který dokládá, že toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. prosince 2018.

[9] Nejvyšší správní soud zaslal sdělení krajského soudu na vědomí účastníkům řízení a zároveň se jich dotázal, zda souhlasí s tím, aby Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti bez jednání. Jelikož stěžovatel ani žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřili nesouhlas, postupoval Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb.,

pokračování

soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a jednání ve věci nenařizoval.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že je důvodná.

[11] Ze spisu předloženého krajským soudem je zřejmé, že stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí o zajištění poslední den lhůty. Jelikož současně s podáním žaloby požádal o ustanovení zástupce, zastavila se v tomto okamžiku lhůta pro podání žaloby (§ 35 odst. 9 věta třetí s. ř. s. ve znění účinném do 23. dubna 2019, které je pro řízení před krajským soudem rozhodné; nyní je totožná úprava obsažena v odstavci 10 citovaného ustanovení). Krajský soud pak v usnesení o ustanovení zástupce stěžovateli č. j. 18 A 51/2018 - 18 stanovil tomuto zástupci lhůtu pro doplnění žaloby odpovídající té části zákonné lhůty pro podání žaloby, která před jejím zastavením neuplynula, tedy jeden den. Postupoval přitom v souladu s relevantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, zástupce žalobce coby profesionál specializovaný na cizinecké právo (jak je Nejvyššímu správnímu soudu známo z jeho úřední činnosti) by měl být schopen žalobu i v takto krátké době doplnit (například rozsudek ze dne 11. března 2010 č. j. 7 As 15/2010 - 56; srov. též nález Ústavního soudu ze dne 1. dubna 2003 sp. zn. II. ÚS 392/01).

[12] Nejvyšší správní soud nicméně dospěl k závěru, že krajský soud, jak ostatně sám nepřímě připustil ve svém sdělení, vycházel z nesprávného počátku jednodenní lhůty stanovené zástupci žalobce k doplnění žaloby.

[13] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. počíná běžet lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu *počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Počátkem lhůty pro doplnění žaloby byl dle výroku usnesení krajského soudu č. j. 18 A 51/2018 - 18 okamžik nabytí právní moci tohoto usnesení, tedy okamžik jeho doručení stěžovateli a ustanovenému zástupci (§ 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s. ř. s.). Zástupci stěžovatele bylo usnesení č. j. 18 A 51/2018 - 18 doručeno do datové schránky dne 19. prosince 2018. Při určení okamžiku doručení usnesení stěžovateli vycházel krajský soud z doručenky, na níž je vlastnoruční podpis stěžovatele s datem 20. prosince 2018, stejné datum je uvedeno i v prohlášení doručujícího orgánu s tím, že zásilka byla dodána v 12:00 hodin. Datum u podpisu stěžovatele je na první pohled napsáno jinou tužkou, než kterou se stěžovatel podepsal, a písmem i stylem zápisu se shoduje s datem vyznačeným v prohlášení doručujícího orgánu. Z toho lze usuzovat, že datum převzetí u podpisu stěžovatele doplnil poštovní doručovatel. Tuto skutečnost Nejvyšší správní soud uvádí především proto, aby bylo zřejmé, že stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňuje údaj, který by na doručence vyznačil sám.

[14] Doručenka je veřejnou listinou a není-li prokázán opak, považují se údaje na ní uvedené za pravdivé (§ 50f věta druhá a třetí zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.). V projednávaném případě se stěžovateli podařilo správnost údajů uvedených na doručence vyvrátit. Nebylo sice možné ověřit jeho tvrzení, že mu informační oddělení krajského soudu sdělilo, že usnesení o

ustanovení zástupce s výzvou k doplnění žaloby bylo vypraveno dne 20. prosince 2018 v 10:30, neboť dotčená pracovnice informačního oddělení si na podrobnosti hovoru již nevzpomínala (viz úřední záznam založený na č. l. 39 spisu krajského soudu). Krajský soud nicméně na základě dotazu založil do svého spisu (na č. l. 38) výpis odeslané pošty, z něhož je zřejmé, že zásilka adresovaná stěžovateli byla vypravena dne 20. prosince 2018 v 14:21 hodin. Zjevně tak nemohla být doručena ve stejný den v poledne. Ve světle těchto okolností se jeví jako věrohodné tvrzení stěžovatele, že mu byla zásilka doručena následující den, tj. 21. prosince 2018.

[15] Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. platí, že *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je poslední den lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

[16] Nejbližší následujícím pracovním dnem po pátku 21. prosince 2018 byl čtvrtek 27. prosince 2018 (dny 22. a 23. prosince 2018 připadly na sobotu, respektive neděli, následující tři dny byly vánoční svátky). Tento den ustanovený zástupce žalobce krajskému soudu doručil doplnění žaloby. Z toho je zřejmé, že nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud shledal ze shora uvedených důvodů kasační stížnost důvodnou, pročež usnesení krajského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[18] Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnost (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu